

Krybskytteri på Tåsinge

En beretning fundet i »Dansk Jagttidende« fra april 1888

Igennem de seneste år er der konstateret eksempler på krybskytteri i nogle af Tåsinges skove. Men at dette ikke er noget nyt fænomen, vidner efterfølgende temmelig dramatiske historie om.

Morderisk Overfald af en Krybskytte

Hr. Redaktør! I Gjensvar paa Deres ærede Forespørgsel angaaende Overfaldet paa Thorseng af Krybskytter, tjener følgende paa-lidelige Oplysninger til behagelig Afbenyttelse for »Jagttidenden«:

»Da Skovfoged *Christian Larsen* af Horse Skov og Jæger *Brolund* af Pederskov Natten mellem Lørdag den 17de og Søndag den 18de November (1887), vare paa Patrouillering, hørte de Kl. ca. 3, at der faldt et Skud og ca. 10 Minuter senere atter et nærmere ved dem. Omtrent Kl. 3 $\frac{3}{4}$ saa de 2 Personer komme op ad en Markvej, henimod det Sted, hvor Jægerne havde taget Post (i Hjørnet af et Hegn, hvor Troense-Gammel Nybyvejen, Gammel Nybyvejen-Vindebyvejen samt 2 mindre Veje krydse hverandre) og idet de ere lige ud for Jægerne paa Gammel Nyby-Vindebyvejen, traadte Skovfoged Larsen strax over Hegnet ud paa Vejen hen for den ene Person, som var bevæbnet med en Bøsse, og tiltalte ham med »God Aften, Larsen! naa saa det er Dem«, og sér da, at Personen er maskeret eller sværtet i Ansigtet. Krybskytten studsede øjensynligt over at være kjendt af Skovfoged Larsen, til Trods for at han havde søgt at gjøre sig ukjendelig, og da Skovfogden var overbevist om at have nævnt rigtigt Navn, vendte han sig fra ham, for at gaa 4 á 6 Skridt over paa den anden Side af Vejen, for at undersøge hvem den

anden Person var. Skovfogden kom ham da saa nær, at han kunde se, at den anden Person ligeledes var maskeret, eller sværtet, men forinden han faar sagt et Ord til ham, sér han, at den tiltalte Krybskytte slaar fejl med sin Bøsse en Gang, og i selv samme Nu derefter retter et andet Slag imod Jæger Brolund, som imidlertid var traadt ud paa Vejen. Slaget traf Brolund med en saadan Kraft paa højre Side af Baghovedet, at han styrtede om som død. Strax da Skovfogden saa, at Krybskytten svingede sin Bøsse første Gang, havde han hurtigt sin Revolver oppe af Lommen, rettede den øjeblikkeligt imod Krybskytten og trykkede til, dog uden at Skuddet gik af, fordi Sikkerhedsnaalen ikke var trukket fra, og da det nu gik op for Krybskytterne, at Skovfogden vilde gjøre Brug af sin Revolver, gjorde de Begge omkring, men Skovfogden fik dog Lejlighed til, saa hurtigt som ske kunde, at afgive 2 Skud efter Voldsmanden, imidlertid uden at træffe. Overfaldet paa Brolund skete jo altsaa medens Larsen var gaaet 4 á 6 Skridt over Vejen, og ligesom Brolund er traadt ud paa Vejen fra Hegnet af, i langt kortere Tid end det kan siges, og uden at nogen Ordvexling fandt Sted imellem dem.

Slaget, Brolund fik var saa alvorligt, at der fremkom et ca. 2 Tommer bredt, gabende Saar og bevirkede en saa stor Slappelse, at han ikke kunde støtte paa Benene og havde Opkastninger af og til i det første Døgn efter Slaget. Endnu idag, den 25de ds. ligger Brolund i Huset i Gammel Nyby, hvor han blev bragt ind, og uden at kunne afæskes Forklaring af Retten. Hvilke Følger Slaget vil have for hans fremtidige Helbred kan Lægen ikke ikke af-

Skovrideren og hans mandskab. Siddende fra venstre: Skovløber Peder Rasmussen (Skræder) (?), Skovballe, Skovfoged August V. Illemann, Tvedskov, skovrider Valdemar Julius Nielsen, Valdemar Slot, og jæger (skytte) Jens Pedersen Brolund, Pederskov. Stående fra venstre: Skovløber Hans (Simonsen) Andersen, Vornæs Skov (?), Skovfoged og skytte Christian Larsen (Lindshus), Horse Skov, skovfoged Niels Petersen Hvidbak, Bregninge Skov, og skovfoged Christen Nielsen Holmskov, Nørreskov.

give Skjøn om endnu. Kl. 8 1/4 samme Dags Morgen blev Krybskytten Brygger R. Larsen af Svendborg anholdt og afgav Tilstaaelse samme Dags Eftermiddag i et Forhør. Den anden Krybskytte, Maler Kaspersen af Svendborg, anholdtes næste Dag; men da hans Forklaring ikke stemmede overens med Bryggerens, blev der ogsaa afsagt Arrestdekret over ham.

Dette Overfald af Krybskytter lærer Jagtbejente en Del, synes jeg.

Først og fremmest, at Betjentene bør være fuldtud parate til Selvforsvar, naar de have attrapperet Krybskytter, da det her i dette Tilfælde viste sig ikke at være nok, at Krybskytterne vare kjendte og nævnte ved Navn.

Dernæst, at Betjentene ere bevæbnede saaledes, at de kunne forsvare sig eftertrykkeligt; og endelig, at Betjentene lade al Troskyldighed ligeoverfor Krybskytter fare, hvem saa siden Krybskytten er.

Hvorvidt Lovgivningen kan forandres og træde mere hjælpende til for den pligtopfyldende Jagtbejente og lette ham sin ingenlunde lette og farefri Livsgjerning (vide dette Overfald og mangfoldige andre), bliver et andet Spørgsmaal, men vil vel ogsaa nok komme for engang. Blev Krybskytteri straffet som ethvert andet Tyveri, vilde det vist hæmme endel. Enhver ærekjær Mand vil betænke sig paa at gjøre sig til Tyv for et Stykke Vildts Skyld.

Tilbage bliver der kun de professionelle Vildttyve, og dem bliver det lettere at passe paa, end naar der skal passes paa Enhver, som har »Vildtkløer«.

Saaledes som anført ovenfor staar Sagen nu, indtil Jæger Brolund bliver saa rask, at han kan afgive Forklaring.

Thorseng, den 25de November 1888.

V. J. Nielsen, Skovrider